

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010104
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:1115010104.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Janky Klčovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.08.2015, v konaní o žiadosti odsúdeného Z. O., rod. V., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú si podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave sp. zn. 7PP/40/2015 zo dňa 01.06.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Z. O., rod. V., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona žiadosť odsúdeného Z. O., rod. V., nar. XX.X.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Krajský súd v Nitre zo dňa 5.6.2013, č.k. 1T/2/2002, podľa § 250/5, TZ/1961 v trvaní 7 (sedem) rokov v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2To/8/2014 zo dňa 16.12.2014, zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že stanovené ciele programu zaobchádzania sú u odsúdeného plnené len čiastočne nakoľko odsúdený nebol doposiaľ disciplinárne odmenený a podáva iba priemerné pracovné výkony. Odsúdený by mal svojim správaním a aktívnym prístupom k plneniu svojich povinností nadobúdať disciplinárne odmeny vzhľadom k spáchanému trestnému činu a dobe strávenej vo výkone trestu. Odsúdený by tak preukázal polepšenie, ktoré by odôvodňovalo, že možno od neho očakávať vedenie riadneho života po prepustení z výkonu trestu. Keďže odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, v súlade so záverom hodnotenia riaditeľa ústavu žiadosť o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu si podal sťažnosť odsúdený (č. l. 45, 49, 51), ktorú odôvodnil sám ako i prostredníctvom obhajcu tým, že takmer 5 rokov trestu, čo predstavuje viac ako 2/3 celého trestu, odpykal v čase od 20.07.2000 do 06.07.2005, teda pred desiatimi rokmi vykonal takú časť trestu, že mohol požiadať o podmiennečné prepustenie takpovediac „z voľnej nohy“ ihneď po dni, kedy odvolací súd dňa 16.12.2014 rozsudok správoplatnil. Odsúdený počas desiatich rokov, t.j. od prepustenia z väzby dňa 06.07.2005 viedol riadny život, nedopustil sa ani prečinu. Dňa 30.12.2014 nastúpil do výkonu trestu v Nitre a dňa 27.01.2015 bol preradený do výkonu trestu v ústave v Leopoldove. Jeho žiadosť sa akosi „stratila“ a predpokladaná lehota na jej vybavenie garantovaná zákonom bola niekoľkokrát prekročená. Dĺžka trestného stíhania a nevybavenie žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu sú porušením jeho práv.

Odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie v súlade so záverom hodnotenia riaditeľa ústavu. To, že vždy ide o individuálny a individualistický prístup ku konkrétnemu odsúdenému je deklarované, ale prístup ústavu vykazuje opak. Je typickým administratívnym, rutinným a nič nehovoriacim všeobecným stanoviskom. Odsúdený bez problémov nastúpil výkon trestu v Nitre a po necelom mesiaci bol premiestnený. Stalo sa u iného odsúdeného, aby v čase 19 dní po nástupe do výkonu trestu bol disciplinárne odmenený? Po premiestnení do Leopoldova je systém zaraďovania do práce taký, že pri šití obuvi sa treba naučiť šiť a asi po mesiaci alebo dvoch sa už odsúdený (podľa individuálnej zručnosti) zaraďuje medzi zacvičených a až potom plní normy. Do toho času nie je možné nespĺnenie normy pričítať na škodu odsúdeného. Skutočnosť, že od roku 2002 do roku 2014 odsedel vo väzbe 5 rokov (bez trestu) a že po 10 rokoch sa nedopustil protiprávneho konania riaditeľ ústavu a ani súd nevyhodnotili. Čiastočné plnenie nemôže byť dôvodom, prečo prepustenie nie je odporúčané. Tým by sme dopustili to, že komplex materiálnych poznatkov z niekoľkých mesiacov pobytu vo väznici by mal za následok, že ak odsúdený odpykáva trest, pre krátkosť času nie je možné ho prepustiť, lebo iba čiastočne nastúpil prevýchovný proces.

Odsúdený požiadal odvolací súd o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, prípadne mu uložil probačný dohľad.

Podaním zo dňa 20.08.2015 odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu oznámil, že návrh podaný samostatnej, ako aj obhajcom na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v celom rozsahu berie späť.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na poklade riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť odsúdeným nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že :

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložil Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 5.6.2013, č.k. 1 T/2/2002 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2To/8/2014 zo dňa 16.12.2014 v trvaní 7 rokov pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. I, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do II. NVS
- odsúdený začal trest vykonávať dňa 30.12.2014, lehota v zmysle § 66 ods. I písm.b) Trestného zákona uplynula dňa 14.9.2014 a koniec trestu má mať dňa 14.1.2017. Odsúdenému bola do trestu započítaná väzba od 20.7.2000 do 6.7.2005
- správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava
- odsúdený príkazy a nariadenia príslušníkov plní bez pripomienok a v kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva
- počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol
- v rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciačnej skupiny "B",
- pracovne je zaradený od 13.03.2015 na pracovisku so zameraním na ručné šitie obuvi, kde podáva iba priemerné pracovné výkony
- do činností na všeobecný rozvoj osobnosti sa nezapája
- stanovené ciele programu zaobchádzania sú plnené len čiastočne, nakoľko nebol disciplinárne odmenený a podáva iba priemerné pracovné výkony
- u odsúdeného je nízke riziko sociálneho zlyhania a resocializačná prognóza sa javí ako priaznivá
- riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť
- z registra trestov vyplýva, že má 1 záznam (a to trest, ktorý vykonáva).

Podľa § 66 ods. I Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení prihladne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vykonaním dvoch tretín trestu odňatia slobody dňa 14.09.2014 v zmysle ustanovenia § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a zistil, že súd I. stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie a dospel k správne záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože vykonal požadovanú dobu z uloženého trestu avšak nespĺnil materiálnu podmienku, pretože stanovené ciele programu zaobchádzania sú u neho plnené len čiastočne nakoľko nebol doposiaľ disciplinárne odmenený a podáva iba priemerné pracovné výkony. Odsúdený by mal svojim správaním a aktívnym prístupom k plneniu svojich povinností nadobúdať disciplinárne odmeny vzhľadom k spáchanému trestnému činu a dobe strávenej vo výkone trestu. Okresný súd podľa § 176 odsek 2 Trestného poriadku v napadnutom uznesení rozviedol všetky základné právne skutočnosti a právne úvahy, na podklade ktorých dospel k záveru, že žiadosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Nadriadený súd sa s týmito právnymi úvahami okresného súdu v plnej miere stotožňuje a dodáva, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie, pretože je zaradený do diferenciacnej skupiny „B“, na pracovisku podáva iba priemerné pracovné výkony, do činností na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa nezapája, doposiaľ nebol disciplinárne odmenený (a to za obdobie od 14.09.2014 do 01.06.2015, t.j. za dobu 8 mesiacov), stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne, pre výkon trestu odňatia slobody je zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (do II. nápravnovýchovnej skupiny podľa rozsudku). K zmene hodnotenia odsúdeného, ako na verejnom zasadnutí uviedol zástupca ústavu neprišlo. Zo záverov hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie a neodporúča podmienčné prepustenie. Vzhľadom k uvedenému neboli splnené materiálne podmienky na jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

K sťažnosti odsúdeného, k dĺžke konania o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné uviesť, že žiadosť odsúdeného bola podaná dňa 30.12.2014 na Okresný súd Nitra, ktorý po zistení, kde odsúdený vykonával väzbu (pretože odsúdený žiadosť podal zo slobody, bolo potrebné zistiť, kde vykonával väzbu) ju postúpil Okresnému súdu Bratislava I (13.02.2015), ktorý ju po zistení, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov postúpil dňa 02.03.2015 Okresnému súdu Trnava. Okresný súd dňa 09.03.2015 požiadal riaditeľa ústavu o vypracovanie hodnotenia na odsúdeného.

Obhajca odsúdeného podal dňa 10.03.2015 žiadosť o podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Hodnotenie ústavu bolo okresnému súdu doručené dňa 02.04.2015 a okresný súd dňa 15.04.2015 určil termín verejného zasadnutia na 04.05.2015. Z dôvodu doplnenia hodnotenia bolo verejné zasadnutie odročené na 01.06.2015. Z uvedeného vyplýva, že 60 dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie (v zmysle ustanovenia § 415 ods. 3 Trestného poriadku) bola porušená, ide však o poriadkovú lehotu, s nedodržaním ktorej zákon nespája žiadne sankčné následky, teda ktorá nezakladá právny nárok odsúdeného na podmienčné prepustenie.

K námietke odsúdeného, že nebolo zohľadnené, že do nástupu do výkonu trestu odňatia t.j. po dobu 10 rokov viedol riadny život je potrebné uviesť, že táto skutočnosť bola zohľadnená v resocializačnej prognóze odsúdeného, ktorá bola vzhľadom na nízke riziko sociálneho zlyhania hodnotená ako priaznivá.

K späťvzatiu návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie odvolací súd dodáva, že túto možnosť má odsúdený do rozhodnutia prvostupňového súdu, preto sa ňou bližšie nezaoberal.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.